Rocznik 1929. Nr. 12.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 23-go marca 1929 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy, Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa o obwodach urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.
2. Ostrzeżenie dot. kradzieży drutu na linjach telefonicznych.
3. Dot. wyłudzania wsparć.
4. Statut gminy i urzędu okręgowego Ruda w przedmiocie uregulowania należytości za podróże służbowe urzędników i funkcjonarjuszy.
5. Statut gminy Nowy Bytom dot. czyszczenia chodników, ulic publicznych.
6. Uchwała Rady gminnej w Wielkich Hajdukach dot. ustalenia stawek podatkowych do podatku gruntowego, budynkowego i podatku od placów budowlanych na rok rachunkowy 1929.
7. Dot. ustalenia stawki podatkowej do podatku budynkowego w gminie Lipiny na rok rachunkowy 1929.
8. Dot. ustalenia stawki podatkowej do podatku gruntowego w gminie Lipiny na rok rachunkowy 1929.
9. Ogłoszenie dot. nadania nazw ulicom powstałym przy kolonji robotniczej.
10. Ogłoszenia.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa

z dnia 31 grudnia 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o obwodach urzędowego badania i postępowania w związku z badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa.

Na podstawie art. art. 16. i 21. pkt. a) i b) oraz art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361) zarządza się co następuje:

I. Sposób tworzenia obwodów urzędowego badania.

§ 1. Tworzenie obwodów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa należy:

a) w gminach miejskich o liczbie ludności ponad dziesięć tysięcy oraz w gminach utrzymujących rzeźnie publiczne — do zarządów tych gmin.

b) w pozostałych gminach — do wydziałów powiatowych.

§ 2. Każda z gmin miejskich o liczbie ludności ponad dziesięć tysięcy oraz każda z gmin, w której znajduje się jedna rzeźnia publiczna, w zależności od wymogów warunków miejscowych, może stanowić jedzn obwód urzędowego badania lub być podzielona na kilka obwodów.

Każda z gmin, w której znajdują się dwie lub więcej rzeźni publicznych, winna być podzielona na tyle obwodów urzędowego badania, ile rzeźni publicznych w niej się znajduje.

Z gmin pozostałych winna być utworzona taka ilość obwodów urzędowego badania, jakiej wymagają potrzeby miejscowe.

Rzeźnie wywozowe stanowią osobne obwody urzędowego badania.

§ 3. Władza samorządowa, tworząc obwody urzędowego badania, winna każdemu obwodowi nadać nazwę.

Owód urzędowego badania, z rzeźnią publiczną lub obwód urzędowego badania, który obejmuje tylko rzeźnię wywozową otrzymuje nazwę miejscowości, w której rzeźnia się znajduje, z dodatkiem „rzeźnia publiczna“ lub „rzeźnia wywozowa“.

Jeżeli gmina jest podzielona na dwa lub więcej obwodów urzędowego badania i w każdym z nich znajduje się rzeźnia publiczna lub gdy w

gminie znajdują się dwie lub więcej rzeźni wywozowych, stanowiących obwody urzędowego badania, to każdy z tych obwodów otrzymuje ponadto numer porządkowy lub dodatkową nazwę.

Obwody, w których niema rzeźni publicznych lub które nie obejmują tylko rzeźni wywozowych, winny otrzymać nazwę powiatu i pozatem nazwę jednej z gmin wchodzących w obręb obwodu lub numer porządkowy.

§ 4. Władza samorządowa, tworząc obwody urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, winna do wykonywania tego badania wyznaczyć dla każdego obwodu organa urzędowego badania z potrzebną ilością zastępców.

Do wykonywania urzędowego badania należy wyznaczyć lekarzy weterynaryjnych, w obwodach zaś znajdujących się w osiedlach o liczbie ludności mniejszej niż dziesięć tysięcy można wyznaczyć również oglądaczy do wykonywania urzędowego badania w zakresie ustalonym rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 26 maja 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 575).

W rzeźniach publicznych i wywozowych do urzędowego badania można wyznaczyć dwu lub więcej lekarzy weterynaryjnych, w obwodach zaś wymienionych w ustępie poprzednim — dwu lub więcej oglądaczy.

§ 5. W obwodach znajdujących się w osiedlach o liczbie ludności mniejszej niż dziesięć tysięcy, dla których wyznaczono lekarzy weterynaryjnych do wykonywania urzędowego badania również w zakresie, przewidzianym dla oglądaczy, wyznaczanie oglądaczy, jako organów urzędowego badania, jest wzbronione.

§ 6. Lekarz weterynaryjny, jak również oglądacz, wyznaczony do urzędowego badania, winien zamieszkiwać w obwodzie, dla którego został wyznaczony.

Jeżeli lekarz weterynaryjny został wyznaczony do kilku obwodów, w których urzędowe badanie wykonywują oglądacze, winien zamieszkiwać w jednym z tych obwodów.

Jeżeli lekarz weterynaryjny został wyznaczony do kilku obwodów i w jednym z nich wykonywa również urzędowe badanie, wchodzące w zakres oglądacza, winien zamieszkiwać w tym obwodzie.

§ 7. Władze samorządowe, tworzące obwody urzędowego badania, winny w sposób przyjęty na danym obszarze podawać do publicznej wiadomości spis utworzonych obwodów, jak również nazwiska i miejsce zamieszkania wyznaczonych organów urzędowego badania i ich zastępców oraz wszelkie zachodzące zmiany.

II. Sposób zgłaszania zwierząt do urzędowego badania oraz dalsze postępowanie.

§ 8. Kto poddaje lub ma zamiar poddać ubojowi bydło rogate, świnie, owce, kozy lub zwierzęta jednokopytowe, winien je zgłosić z podaniem czasu i miejsca zamierzonego uboju do urzędowego badania organowi urzędowego badania, wyznaczonemu dla obwodu, w którym ubój ma być dokonany.

Jeżeli ubój ma być dokonany w obwodzie, znajdującym się w osiedlu o liczbie ludności mniejszej niż dziesięć tysięcy i dla obwodu tego jako organ urzędowego badania wyznaczony został oglądacz, zgłaszanie zwierząt do urzędowego badania winno być uskuteczniane do oglądacza.

Zgłoszenie może być uskuteczniane ustnie, pisemnie, telegraficznie lub telefonicznie.

§ 9. Zgłoszenie do badania przed ubojem nie jest wymagane, gdy zachodzi:

a) konieczność natychmiastowego zabicia zwierzęcia wskutek nieszczęśliwego wypadku,

b) obawa, że zwierzę przed przybyciem lekarza weterynaryjnego lub oglądacza mogłoby paść albo że mięso zwierzęcia wskutek pogorszenia się jego stanu zdrowia mogłoby znacznie stracić na swej wartości.

Wypadki, wymienione w ustępie poprzednim, posiadacz winien, o ile mięso ma być spożyte, zgłosić w celu wykonania badania po uboju, nie do oglądacza, lecz do lekarza weterynaryjnego, wyznaczonego dla danego obwodu.

§ 10. Zgłoszenie do urzędowego badania przed ubojem i po uboju nie podlegają zwierzęta rzeźne, jeżeli zachodzą równocześnie trzy następujące warunki:

a) zwierzęta są przeznaczone do spożycia we własnem gospodarstwie domowem,

b) ubój odbywa się w miejscowości, której nie obowiązuje przymus uboju w rzeźniach publicznych,

c) zwierzęta nie wykazują objawów chorobowych lub zmian nastręczających wątpliwości co do zdatności mięsa do spożycia.

Za własne gospodarstwo domowe nie należy uważać gospodarstwa domowego koszar, szpitali, schronisk i przytułków, zakładów wychowawczych, pensjonatów, więzień, jadłodajni, hoteli, domów zajezdnych (oberży) it.p. zakładów publicznych, jak również własnych gospodarstw domowych rzeźników, masarzy, osób handlujących mięsem, zarządzających jadłodajniami, restauratorów, oberżystów (szynkarzy).

§ 11. Zezwolenie wydane na ubój zwierzęcia jest ważne w ciągu dwóch dni, licząc od dnia jego udzielenia; jeżeli zwierzę w ciągu tych dwóch dni nie zostanie poddane ubojowi, posiadacz winien ponownie je zgłosić do urzędowego badania przed ubojem.

§ 12. Oglądacz winien nie przyjąć zgłoszenia do badania i posiadacza skierować do wyznaczonego lekarza weterynaryjnego jeżeli:

1) posiadacz zgłasza do badania zwierzę jednokopytowe,

2) już z wywiadu wynika, że zwierzę zgłoszone do badania dotknięte jest chorobą, przy której badanie przed ubojem należy do lekarza weterynaryjnego,

3) posiadacz zgłasza do badania po uboju zwierzę, które nie zostało poddane urzędowemu badaniu przed ubojem (§ 9 ustęp ostatni).

§ 13. Oglądacz winien zgłosić do wyznaczonego lekarza weterynaryjnego te wypadki, które w toku badania okażą się — stosownie do obowiązujących przepisów — przekraczającemi zakres jego działania.

Zgłoszenia tego oglądacz winnien dokonać niezwłocznie ustnie lub pisemnie, telegraficznie lub telefonicznie, a dokładny opis zwierzęcia oraz zauważone objawy i zmiany chorobowe — o ile ich nie podał osobiście lekarzowi weterynaryjnemu — wręczyć na piśmie posiadaczowi celem przedstawienia lekarzowi weterynaryjnemu. Równocześnie oglądacz winien, o ile chodzi o badanie po uboju, oznaczyć mieso i wszystkie narządy zwierzęcia nalepkami z papieru, zaopatrzonemi napisem: „tymczasowo zajęte", datą i własnoręcznym podpisem.

§ 14. Posiadacz, niezadowolony z wyniku badania, wykonanego przez oglądacza, uprawniony jest żądać sprawdzenia badania przez wyznaczonego dla obwodu lekarza weterynaryjnego.

Żądanie sprawdzenia badania posiadacz winien zgłosić oglądaczowi niezwłocznie po stwierdzieniu wyniku urzędowego badania. Oglądacz zawiadomi o tem natychmiast miejscową władzę gminną która niezwłocznie spowoduje sprawdzenie wyniku badania przez lekarza weterynaryjnego, wyznaczonego do badania w danym obwodzie.

§ 15. Posiadacz, niezadowolony z wyniku sprawdzenia badania (§ 14) lub z wyniku badania, dokonanego przez lekarza weterynaryjnego, wyznaczonego dla danego obwodu, może żądać ponownego badania przez właściwego powiatowego lub innego państwowego lekarza weterynaryjnego, wyznaczonego przez wojewodę (Komisarza Rządu m. st. Warszawy). Żądanie ponownego badania posiadacz winien zgłosić lekarzowi weterynaryjnemu niezwłocznie po dokonaniu i wyrażeniu przez tegoż wyniku sprawdzenia badania lub wyniku urzędowego badania.

Lekarz weterynaryjny zawiadamia o tem natychmiast (telegraficznie lub telefonicznie) władzę samorządową która go wyznaczyła do urzędowego badania. Władza ta powoduje niezwłocznie ponowne badanie przez właściwego państwowego lekarza weterynaryjnego.

§ 16. Żądanie posiadacza sprawdzenia wyniku badania, wykonanego przez państwowego lekarza weterynaryjnego wstrzymuje dalsze postępowanie z mięsem.

§ 17. Mięso i wszystkie narządy zwierzęcia, co do których posiadacz zażądał sprawdzenia urzędowego badania, lub ponownego urzędowego podania, oglądacz, jak również lekarz weterynaryjny, wykonywający pierwsze urzędowe badanie lub sprawdzenie wyniku badania, winien oznaczyć nalepkami z papieru, zaopatrzonemi napisem: „tymczasowo zajęte", datą i własnoręcznym podpisem.

§ 18. Wynik ponownego badania (§ 15) jest ostateczny i obowiązuje posiadacza bezwzględnie.

O wyniku sprawdzenia badania (§ 14) lekarz weterynaryjny, który dokonał sprawdzenia, zawiadamia na miejscu posiadacza oraz władze miejscowej gminy, o wyniku zaś ponownego badania (§ 15) — państwowy lekarz weterynaryjny powiadamia władzę samorządową, która spowodowała wezwanie go do przeprowadzenia ponownego badania.

Władze samorządowe, wymienione w ustępie poprzednim, ze swej strony również zawiadamiają posiadacza o wyniku sprawdzenia lub ponownego badania i zarządzają dalsze postępowanie z mięsem według przepisów obowiązujących.

III. Koszty.

§ 19. Koszty związane z przeprowadzeniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju, z wyjątkiem określonym w ustępie ostatnim paragrafu niniejszego, ponoszą właściwe gminy lub powiatowe związki komunalne, wyznaczające organa urzędowego badania.

W szczególności gminy i powiatowe związki komunalne ponoszą koszty:

a) wynagrodzenia organów urzędowego badania,

b) znakowania mięsa,

c) dalszego postępowania z mięsem, które nie zostało uznane za zdatne do spożycia,

d) bakterjologicznego badania,

e) rejestrowania i zestawienia wyników badania.

Koszty dokonanego na żądanie posiadacza sprawdzenia urzędowego badania wykonanego przez oglądacza, jako też koszty ponownego urzędowego badania wykonanego przez państwowego lekarza weterynaryjnego — w wypadkach, gdy sprawdzenie badania lub ponowne badanie potwierdziło wynik zakwestjonowanego badania lub sprawdzenia — ponosi posiadacz.

§ 20. Wynagrodzenie organów urzędowego badania może być określone bądź ryczałtowo, bądź od każdego badanego zwierzęcia.

Za badanie w miejscu odległem ponad dwa kilometry od miejscowości, w której lekarz weterynaryjny lub oglądacz zamieszkuje, koszty przejazdu należy im zwracać. Władza samorządowa, wyznaczająca organa urzędowego badania, ustala wysokość kosztów przejazdu za każdy przebyty kilometr drogi lub ryczałtowo albo też przez ustanowienia za poszczególne badania wyższego wynagrodzenia, obejmującego koszty przejazdu, bez względu na odległość miejsca badania od miejsca zamieszkania organu badania.

§ 21. Wynagrodzenie lekarza weterynaryjnego, wyznaczonego dla danego obwodu również do wykonywania urzędowego badania, wchodzącego w zakres oglądaczy, nie może być wyższe od wynagrodzenia oglądacza, wyznaczonego jako organ badania w tym samym powiecie. Natomiast wynagrodzenie lekarza weterynaryjnego za badanie w obwodach, dla których wyznaczeni zostali oglądacze, w wypadkach badań przekraczających zakres działania oglądaczy, jak również za sprawdzenie wyniku badania dokonane na żądanie posiadacza, winno być wyższe niż wynagrodzenie oglądacza.

W wypadkach, w których oglądacz na podstawie wyniku swego badania oświadczy, że badanie przekracza zakres jego działania, posiadacz

uiszcza opłatę ustaloną za badanie przez oglądacza, jak również opłatę ustaloną za dalsze badanie przez lekarza weterynaryjnego.

§ 22. Lekarze weterynaryjni za sprawdzenie wyniku badania, wykonanego przez oglądacza, otrzymują wynagrodzenie i zwrot kosztów przejazdu w wysokości, ustalonej przez władze samorządowe, wyznaczające organa do urzędowego badania.

Państwowi lekarze weterynaryjni za ponowne badanie otrzymują wynagrodzenie w sumie równej dietom, określonym w przepisach o należnościach za podróże służbowe, za badanie zaś w miejscu odległem ponad dwa kilometry od ich miejsca służbowego — również zwrot kosztów podróży na zasadach ustalonych w tychże przepisach.

§ 23. Na pokrycie kosztów, związanych z przeprowadzeniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju, właściwym gminom i powiatowym związkom komunalnym służy prawo pobierania opłat od posiadaczy zwierząt, poddanych urzędowemu badaniu.
Uchwały w przedmiocie opłat wymagają zatwierdzenia właściwej władzy nadzorczej.

Wpływy z tych opłat mogą być użyte jedynie na pokrycie wydatków, związanych z przeprowadzeniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

Gminy, w których znajdują się rzeźnie publiczne, winny ustalać opłaty na pokrycie kosztów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa oddzielnie od opłat za użytkowanie rzeźni.

§ 24. Pobieranie opłat od posiadaczy zwierząt może być powierzone organom wyznaczonym do urzędowego badania.

§ 25. Organa urzędowego badania, otrzymujące za wykonywanie badania wynagrodzenia ryczałtowe, winny pobierane przez nie opłaty w całości wpłacać do kasy wyznaczonej przez właściwą władzę samorrądową.

W wypadkach, gdy organa urzędowego badania otrzymują wynagrodzenie, obliczane od każdego badanego zwierzęcia, władza samorządowa, wyznaczająca te organa ustala, jaką część z pobranych opłat organa badania zatrzymują dla siebie jako swoje wynagrodzenie, a jaką — wpłacają do kasy wyznaczonej przez właśiwą władzę samorządową na pokrycie kosztów, związanych z przeprowadzeniem urzędowego badania.

IV- Nadzór państwowy.

§ 26. Lekarze weterynaryjni i oglądacze, wyznaczeni do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, podlegają w zakresie tych czynności, bez ujmy dla swojej zależności służbowej od właściwych związków komunalnych, nadzorowi władz państwowych.

§ 27. Nadzór nad wykonywaniem badania zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju sprawują przy pomocy państwowych lekarzy weterynaryjnych starostowie i wojewodowie (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) we właściwym każdej z tych władz zakresie działania.

§ 28. W wykonywaniu nadzoru państwowego wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) może:

a) żądać od właściwych władz unieważnienia wyznaczenia przez nie do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa lekarzy weterynaryjnych, jak również oglądaczy, oraz zastępców tych organów, którzy przez zaniedbanie swych obowiązków lub niesumienne wykonywanie badania przyczynili się do wpuszczenia do obrotu mięsa niezdatnego, mniej wartościowego lub warunkowo zdatnego do spożycia, albo wbrew przepisom nie uczynili zadość obowiązkowi zgłaszania zaraźliwych chorób zwierzęcych;

b) uzależnić od uprzedniego wyrażenia swej zgody wyznaczanie poszczególnych lekarzy weterynaryjnych i oglądaczy na stanowiska organów uuzędowego badania i ich zastępców.

§ 29. Władza nadzorcza może z urzędu zarządzić sprawdzenie przez państwowego lekarza weterynaryjnego badań dokonanych przez organa urzędowego badania i w związku z tem zmienić ustalone przez te organa wyniki badań. Posiadaczowi zwierzęcia lub mięsa służy wówczas prawo odwołania się do władzy państwowej bezpośrednio wyższej, zgodnie z postanowieniami ust. 2 i 3 art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361).

§ 30. Władza samorządowa, tworząc obwody urzędowego badania, winna o faktach podawanych według § 7 niniejszego rozporządzenia do publicznej wiadomości, zawiadamiać wojewodę (Komisarza Rządu m.st. Warszawy), który wyda zarządzenie o sposobie wykonywania nadzoru państwowego.

§ 31. Wykonywanie państwowego nadzoru weterynaryjnego w gminach miejskich o liczbie ludności ponad dziesięć tysięcy winno być powierzone wojewódzkiemu lekarzowi weterynaryjnemu, w pozostałych zaś gminach właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu.

§ 32. Państwowy nadzór weterynaryjny obejmuje całokształt wykonywania urzędowogo badania zwierząt rzeźnych i mięsa i winien być wykonywany drogą odbywania rewizji przez państwowych lekarzy weterynaryjnych. Państwowy lekarz weterynaryjny winien w szcze gólności przy każdej rewizji stwierdzić:

a) czy oglądacze, wykonywający urzędowe badanie, posiadają należyte świadectwa uzdolnienia (rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 26 maja 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 575);

b) czy przybory potrzebne do wykonywania badania i znakowania mięsa (stemple, barwiki, mikroskopy, trychinoskopy i t. p.) znajdują się w dobrym stanie;

c) czy dzienniki urzędowego badania są prowadzone zgodnie z obowiązującemi przepisami, w szczególności zaś, czy sposób prowadzenia dziennika umożliwia dokładne zestawienie wyników badania;

d) czy przestrzegane są obowiązujące przepisy o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa, w szczególności zaś, czy są dokładnie wykonywane przepisy o postępowaniu z mięsem mniej wartościowem, warunkowo zdatnem i niezdatnem.

Przy wykonywaniu rewizji państwowy lekarz weterynaryjny winien, o ile możności, być obecny przy przeprowadzeniu badań przez organa urzędowego badania zwierząt.

§ 33. Rewizji państwowi lekarze weterynaryjni winni dokonywać możliwie przy wykonywaniu innych czynności służbowych.

Wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) z uwzględnieniem miejscowych warunków będzie ustalał dla każdego powiatu i dla każdej rzeźni ilość koniecznych rewizyj, które przeprowadzać należy w pewnym okresie czasu.

§ 34. W razie stwierdzenia braków i usterek przy wykonywaniu państwowego nadzoru państwowy lekarz weterynaryjny podaje o nich do wiadomości organowi urzędowego badania i zawiadomi o tem swoją władzę przełożoną, która winna spowodować usunięcie stwierdzonych braków i usterek.

§ 35. Państwowy nadzór weterynaryjny nie narusza państwowego nadzoru, normawanego na podstawie innych przepisów, w szczególności zaś na podstawie przepisów o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa — Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361), jak również nie wyklucza wykonywania nadzoru nad urzędowem badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa przez władze samorządowe, upoważnione do tworzenia obwodów urzędowego badania.

§ 36. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dnim ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składowski

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 14. 3. 1929 r.

Starosta

w z.

Korol

Powołując się na powyższe rozporządzenie Min. Rolnictwa Komisaryczny Wydział Powiatowy na posiedzeniu w dniu 12. marca 1929 r. uchwalił utworzyć obwody badania mięsa itp. jak poniżej podano:

L. p.	Obwodu		Nazwisko, imię, data i miejsce urodzenia badacza mięsa	Miejsce zamieszkania badacza mięsa	Nazwisko i imię zastępcy badacza mięsa	Lekarz weterynaryjny do badań w wypadkach przekraczających zakres działania oglądaczy
	Nazwa	Miejscowość				
I.	Chebzie-Godula	Chebzie i Godula	Chałupka Stanisław, ur. 1. XI. 1895 r. w Dąbrowie pow. Będzin	Godula, Szafgocza Nr. 1	Maławy Ludwik, Orzegów	pow. lekarz weterynaryjny Jośko, Król. Huta.
II.	Brzeziny	Brzeziny	Baron Augustyn, ur. 21. VIII. 1892 r. w Brzezinach	Brzeziny, Warszawska Nr. 6	Polak Augustyn, W. Dąbrówka	
III.	Brzozowice i Kamień	Brzozowice	Ludyga Alojzy, ur. 17. VII. 1883 r. w Brzozowicach	Brzozowice, Szarlejska Nr. 98.	Baron Augustyn, Brzeziny	
IV.	W. Dąbrówka	W. Dąbrówka	Polok Augustyn, ur. 23. VII. 1890 r. w Łabętach pow. Gliwice	W. Dąbrówka, 3-go Maja Nr. 11	Baron Augustyn, Brzeziny	
V.	Nowe Hajduki	Nowe Hajduki	Kozak Paweł ur. 25. VI. 1878 r. w Górecce pow. Rybnicki	W. Hajduki, Kościuszki	Wowro Konstantyn W. Hajduki, ul. Krakowska 104.	

Świętochłowice, dnia 14. III. 1929 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

2.

Ostrzeżenie.

W związku z powtarzaniem się wypadków kradzieży drutu na linjach telefonicznych podaję do publicznej wiadomości, że sprawcy takich kradzieży będą pociągani do odpowiedzialności sądowej stosownie do przepisów ustawy karnej.

Ponieważ sprawcami kradzieży drutów telefonicznych są nie tylko osoby dorosłe lecz także i dzieci małoletnie będące w wieku szkolnym, odpowiedzialność karną za nie ponoszą rodzice z uwagi na to, że dzieci nie mogą podlegać karalności.

Nie zależnie od tego będą pociągani do bezwzględnej odpowiedzialności sądowej handlarze starzyzny lub inne osoby, które kupując druty telefoniczne wiedzą że pochodzą one z kradzieży i nie doniosą o tem miejscowym władzom policyjnym lub najbliższym Komisarjatom wzgl. Posterunkom Policji.

Starosta

(—) Szaliński.

3.

Dot. wyłudzania wsparć.

1. Lizoniak Józef, urodzony XI. 1892 w Łodzi mieszkaniec wsi Smaszków gminy Błaszki pow. Kalisz, Województwo Łódzkie,
2. Kropa Tomasz, ze wsi Towidalce woj. Wileńskie,
3. Kiścień Romuald z gminy Solskiej woj. Wileńskie,
4. Grydz Jan ze wsi Utkony woj. Wileńskie,
5. Saar Antoni z Łodzi urodzony w roku 1888.

włóczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaje się do wiadomości z tem, że ewentualnie wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 13. marca 1929 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

4.

Statut miejscowy

gminy i urzędu okręgowego Ruda w przedmiocie uregulowania należytości za podróże służbowe urzędników i funkcjonarjuszy Urzędu gminnego i okręgowego.

Na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (Zbiór ustaw str. 233) i art. 10 a ustawy z dnia 9. października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. Rz. P. Nr. 116 oz. 924) oraz § 5 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17. września 1927 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 92 poz. 826) oraz na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia dzisiejszego wydaje się dla Gminy i Urzędu Okręgowego Ruda następujący statut miejscowy:

§ 1.

Ponieważ § 5 powyżej wymienionego rozporządzenia przewidywuje djety dopiero po odbytej podróży służbowej trwającej conajmniej 6 godzin przyjmuje się za podróże poniżej 6 godzin odszkodowanie ryczałtowe.

§ 2.

Ryczałt należy się po odbytej podróży służbowej potwierdzonej przez Naczelnika Gminy i wynosi do wszystkich miejscowości, które są oddalone ponad 2 km od miejsca urzędowania:

a) dla pracowników etatowych grupy państw. IV-VII — 10,— zł.
b) dla pracowników etatowych grupy państw. VIII-X — 7,— zł
c) dla pracowników etatowych grupy państw. XI-XIII — 4,— zł
d) dla pracowników nieetatowych — 3,— zł

§ 3.

W uzupełnieniu § 3 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17. IX. 1927 r. przysługuje do ustalonych djet podróży dodatek w wysokości 50%, jeżeli funkcjonarjusz był zmuszony korzystać z noclegu to znaczy jeżeli podróż trwała conajmniej ponad 12 godzin.

§ 4.

Oprócz ryczałtu zwraca się koszta przejazdu według § 10 bez ryczałtu na koszty dojazdu wzgl. odjazdu według § 15 wyżej cytowanego rozporządzenia Rady Ministrów.

§ 5.

Za jazdy posłańcze pracowników kontraktowych i uczniów w sprawach urzędowych zwraca się tylko rzeczywistą cenę biletu III. klasy kolei lub tramwaju.

§ 6.

Ławnicy oraz członkowie Rady gminnej pobierają djety według grupy VI.

§ 7.

Wszelkie podróże służbowe zależne są od poprzedniego zezwolenia Naczelnika gminy.

O wykonanych podróżach służbowych należy przed likwidowaniem kosztów przedłożyć Naczelnikowi gminy piśmienne sprawozdanie.

§ 8.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia przez Wydział Powiatowy z mocą obowiązującą od 1. listopada 1927 r.

Ruda, dnia 14. lutego 1929 r.

Naczelnik gminy (—) Dr. Kopiec.

Ławnik (—) Kynast.

Powyższy statut gminy Ruda zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (Zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 1. marca 1929 r.

W imieniu Wydziału Powiatowego

Przewodniczący

(—) Szaliński.

5.

Statut miejscowy

gminy Nowy Bytom dotycz. czyszczenia chodników ulic publicznych.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 20. grudnia 1928 r. wydaje się na mocy §§ 1 i 5 ustawy o czyszczeniu dróg publicznych z dnia 1. lipca 1912 r. (Zb. U. str. 187) oraz § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Zb. ust. str. 233) następujący statut miejscowy:

§ 1.

Obowiązek do policyjnego czyszczenia chodników ulic publicznych, położonych w obrębie zabudowanych miejscowości gminy Nowy Bytom, nakłada się na właścicieli gruntów przyległych niezależnie, czy grunta są zabudowane wzgl. czy mogą być zabudowane.

W razie niezdolności właściciela do tego świadczenia gmina sama zobowiązana jest do czyszczenia. Niezdolność stwierdza Zarząd gminy.

§ 2.

Powyższy przepis odnosi się w równej mierze do uprawnionych do użytkowania i używania, o ile im przysługuje nie tylko służebność albo ograniczona służebność osobista.

§ 3.

Do policyjnego czyszczenia są zobowiązani właściciele (§ 1) w pierwszym, a uprawnieni (§ 2) w drugim rzędzie.

§ 4.

Zobowiązanym w myśl §§ 1 i 2 gmina ułatwi ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej za zaniedbanie lub niedostateczne wykonywanie obowiązku czyszczenia, nałożonego niniejszym statutem, przez zawarcie umowy z towarzystwem ubezpieczeniowem, które ubezpieczonym udzieli ulg w warunkach ubezpieczeniowych. Wnioski na ubezpieczenie przyjmuje Zarząd gminny i przesyła towarzystwu ubezpieczeniowemu.

§ 5.

Powyższy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego, wstępując na miejsce statutu miasta Bytomia w tym przedmiocie z dnia 28. marca 1913 r., o ile obowiązywał na obszarze gminy Nowy Bytom.

Nowy Bytom, dnia 22. grudnia 1928 r.

Zarząd gminny

(—) Machoń.

Przyzwala się na powyższy statut miejscowy.
Chebzie, dnia 29. grudnia 1928 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego

(—) Jendrosz.

Powyższy statut gminy Nowy Bytom zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 6. marca 1929 r.

W imieniu Wydziału Powiatowego

Przewodniczący

(—) Szaliński.

Podając powyższy statut do publicznej wiadomości, wzywa się interesowanych właścicieli gruntów (§ 1 statutu) i uprawnionych (§ 2 statutu) do złożenia w Urzędzie gminnym wniosków na zawarcie umowy z towarzystwem ubezpieczeniowem w myśl § 4 statutu w czasie aż do 1. maja 1929r.

Wnioski mogą być złożone ustnie do protokółu w pokoju 21 ratusza.

Nowy Bytom, dnia 13. marca 1929 r.

Naczelnik gminy

(—) Machoń.

6.

Uchwała

Rady gminnej w Wielkich Hajdukach na posiedzeniu z dnia 15. lutego 1929 r.

Dotyczy: Ustalenia stawek podatkowych do podatku gruntowego, budynkowego i podatku od placów budowlanych i gruntów pp. na rok rachunkowy 1929.

Zapotrzebowanie podatkowe na rok rachunkowy 1929/30 wynosi:

a) 400,— zł z dodatku do państwowego podatku gruntowego

b) i c) pp.

Wobec tego uchwala się pobierać:

a) 100% dodatku do państwowego podatku gruntowego, który okrągło wynosi . . . . 400,— zł
b) i c) pp.

podp. Wołczyk. Dubiel. Paszek. Dziadzia.

Zakończono:

podp. Grzesik. Przewodniczący. Morgala. Sekretarz.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 316

Świętochłowice, dnia 6. III. 1929 r.

Dotyczy: Uchwała w sprawie dodatku do państwowego podatku gruntowego tamt. L. II. 324.

Do
Pana Burmistrza
w Wielkich Hajdukach

W załączeniu zwracam 1 egzemplarz powyższej uchwały po przyjęciu do wiadomości w myśl art. 1, 3 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Sląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Sląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Sl. Nr. 17 poz. 30).

1 egzemplarz uchwały należy przedłożyć Sląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Skarbowy).

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

Ogłoszono:

Wielkie Hajduki, dnia 14. marca 1929 r.

Naczelnik gminy.

w z. (—) Dworaczek.

7.

Obwieszczenie.

Dotyczy: Ustalenia stawki podatkowej do podatku budynkowego w gminie Lipiny na rok rachunkowy 1929/30.

Na mocy uchwały rady gminnej z dnia 14. lutego 1929 r. zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 1. marca 1929 r. L. dz. Sm. 352/29 będzie na rok rachunkowy 1929/30 pobierany podatek budynkowy w wysokości 5‰ od pospolitej wartości budynków.

Lipiny, dnia 12. marca 1929 r.

Naczelnik gminy.

(—) Fr. Lazar.

8.

Obwieszczenie.

Dotyczy: Ustalenia stawki podatkowej do podatku gruntowego w gminie Lipiny na rok rachunkowy 1929/30.

Na mocy uchwały rady gminnej z dnia 14. lutego 1929 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 28. lutego 1929 r. L. dz. Sm. 356/29 będzie na rok rachunkowy 1929/30 pobierany podatek gruntowy komunalny w wysokości 100% w formie dodatku do państwowego podatku gruntowego.

Lipiny, dnia 12. marca 1929 r.

Naczelnik gminy.

(—) Fr. Lazar.

9.

Ogłoszenie!

Przy Kolonji robotniczej im. Wojewody Śląskiego Dr. Michała Grażyńskiego założono 13 ulic miejscowych, którym uchwałą Rady Gminnej z dnia 30. stycznia 1929 r. oraz za zgodą Urzędu Okręgowego nadano następujące nazwy:

1. ulica Wojewody Śl. Dr. Grażyńskiego,
2. „ Prezydenta Dr. Prof. Ignacego Mościckiego,
3. ulica Marszałka Józefa Piłsudskiego,
4. „ 3. Maja,
5. „ Ks. Damrota,
6. „ Karola Miarki,
7. „ Św. Florjana,
8. „ Piastowska,
9. „ Mickiewicza,
10. „ Kościuszki,
11. „ Powstańców,
12. „ Paderewskiego,
13. „ Rymera.

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 6. marca 1929 r.

Kom. Naczelnik gminy.

(—) W. Polak.

10.

* OGŁOSZENIA *

F. Spora
i sKa
Król.
Huta
ul.
Mickjewicza
nr. 21.
Poleca się do wykonania
roboty dacharskiej blachars-
kiej instalacyjnej jak i
gromochronowej.
ul Mickiewicza 21. tel. 1290.

Druk K. Leksan, Świętochłowice.

Tak nie
ale tak
wygląda
wasze okno piwniczne przez
patentowane okno „Oknokrat”

A. WAWERDA / SZARLEJ G. ŚL.

BUDOWA KONSTRUKCJI ŻELAZNYCH — BUDOWA PRZYRZĄDÓW

TELEFON NR. 52

„Oknokrat"

Okno piwniczne D. R. P. i D. R. G. M.

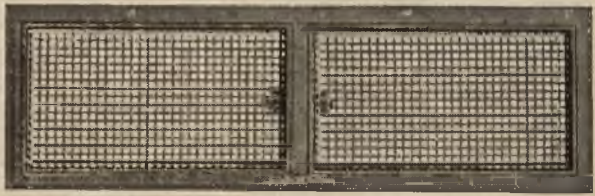
w Rzeczypospolitej Polskiej do patentu zgłoszone.

widok zewnętrzny jednoskrzydłowe

widok wewnętrzny otwarte

widok zewnętrzny dwuskrzydłowe

Oknokrat wynikł z dążenia, by u okien wymagających zabezpieczenia, t. j. u okien piwnicznych, stajennych, śpichlerzowych i składnicowych pomysłową konstrukcją metalową połączyć kratę i okno. Krata i okno w Oknokracie to jedna całość.

Oknokrat jako okno dawno już był koniecznością i wszakże otwory okienne zabezpieczone są oknami „Oknokrat" jaknajlepiej od wdzierców dwu- i czworonożnych, od złodziejów i kotów, od szczurów i myszy i co tam jeszcze lata i pełza.

Oknokrat stosować, a nie masz już szyb potłuczonych. Zawsze, czy okno otwarte, czy zamknięte, jest skrzydło szklane w oknokracie chronione poprzedzającą je i obejmującą kratą. Mimo to okna „Oknokrat" są **tańsze,** aniżeli okna drweniane z osobną ochroną drucianą i kratą żelazną.

Miary normalne

w centymetrach światła w murze

dla

okien piwnicznych

W praktyce okazała się miara

53×34

nader użyteczną. Oprócz niej wyrabiamy jeszcze następujące miary normalne:

60×40 **102×53**

80×40 **106×34**

Jeśliby miary te nie były WP. dogodne, sporządzamy na życzenie wszelką inną miarę bez osobnej dopłaty;

dla okien u pralń

96×78 **100×50**

Oknokrat jako okno domyka zawsze szczelnie, ponieważ rama z mocnych **profilów stalowych** nie rozsadza się nawet przy dodatkowym osadzeniu ściany, albo innych silnych wstrząsach lub uderzeniach. Okna wzoru Oknokrat nie kurczą się ani pęcznieją jak okna drewniane — stąd niema już żadnych uprzykrzonych **kątów z brudem.**

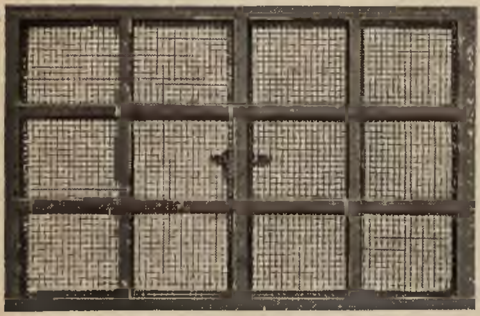
Oknokratowe okna mogą znaleść zastosowanie także bez skrzydła szklanego i oszklenia. Zbyteczna obawiać się, że okna kratowane w Oknokraty zanadto zaciemniłyby dane pomieszczenia. Na podstawie odpowiednich doświadczeń stwierdzono, że przez nasze okna kratowane traci jasność w stopniu najmniejszym, jakieś 5%.

Oknokrat wedle orzeczenia autorytetów uchodzi za najlepsze rozwiązanie urządzenia i zabezpieczenia okna dla piwnicy. Dostawa o każdej żądanej wielkości. Oknokrat zgłoszony jest do Urzędu Patentowego Rzp. Polskiej; w Rzeszy Niemieckiej chronią go patent i zapisanie wzoru od każdego nieuprawnionego naśladownictwa.

Okno dla pralni D. R. P. i D. R. G. M.

w Rzp. patent zgłosz.

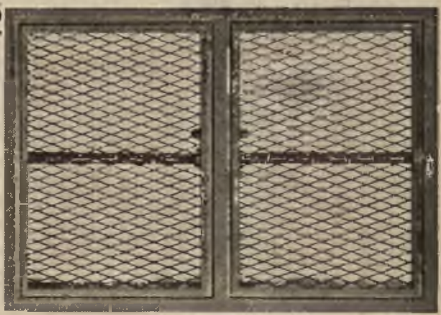
61

61: Okno dla pralni ze stałą kratą stabową i za nią umieszczoną siatką drucianą i skrzydłami szklanemi.

60: Okno dla pralni ze skrzydłami otwieralnemi do wnętrza z skrzydłami z metalu jednolitego oraz z skrzydłami szklanemi.

60

Jedyny posiadacz licencji na Rzeczpospolitą Polską:

A. Wawerda, Szarlej G. Śl. Telefon Nr. 52.

Drukarnia Śląska Sp. z ogr. odp., Katowice